

TALONPOIKAIN EDUSTAJAIN KOKOUS ⁶⁰

Taurian palatsissa on ollut huhtikuun 13 päivästä koolla talonpoikaisjärjestöjen ja talonpoikien edustajain Neuvostojen edustajakokous, joka on kokoontunut laatimaan ohjesääntöä talonpoikien edustajain Yleisvenäläisen Neuvoston koollekutsumisesta ja samanlaisten Neuvostojen perustamisesta paikkakunnille.

„Delo Naroda” lehden kertoman mukaan kokoukseen osallistuu edustajia yli 20 kuvernementista.

On hyväksytty päätöslauselmat „talonpoikaiston” pikaisen järjestäytymisen välttämättömyydestä alhaalta „ylös asti”. „Parhaaksi talonpoikaiston järjestäytymismuodoksi” on katsottu „eri toimintapiirien talonpoikien edustajain Neuvostot”.

Koolla olevan edustajain kokouksen kokoonkutsumiseksi muodostetun väliaikaisen toimikunnan jäsen Byhovski mainitsi, että päätöksen talonpoikaiston järjestämisestä talonpoikien edustajain Yleisvenäläisen Neuvoston muodostamisen kautta on tehnyt Moskovassa pidetty osuuskuntien edustajakokous⁶¹, joka edusti 12 miljoonaa järjestynyttä jäsentä eli 50 miljoonaa asukasta.

Tämä on tärkeydeltään jättiläismäinen asia, jota tulee kannattaa kaikin voimin. Jos se toteutetaan viipymättä elämässä, jos talonpoikaisto Shingarjovin puheista piittaamatta, enemmistön päätöksen nojalla eikä hänen keksimänsä tilanherrain kanssa tehtävän „vapaaehtoisen sopimuksen” nojalla ottaa heti kaiken maan haltuunsa, niin se ei ole eduksi yksinomaan sotilaille, jotka saavat enemmän leipää ja lihaa, se on eduksi myös vapauden asialle.

Sillä talonpoikien itsensä järjestäytyminen, välttämättä alhaaltapäin, välttämättä ilman virkamiehiä, ilman

tilanherrojen ja heidän hännänkantajiensa toimeenpanemaa „valvontaa ja silmälläpitoa”, on oleva varmimpana ja ainoana takeena vallankumouksen menestyksestä, vapauden menestyksestä, Venäjän vapautumisesta tilanherrain ikeestä ja orjuutuksesta.

On epäilemätöntä, että kaikki puolueemme jäsenet, kaikki valveutuneet työläiset tukevat kaikin voimin talonpoikien edustajain Neuvostojen perustamista, pitävät huolta niiden lukumäärän lisäämisestä, niiden voiman lujittamisesta, ponnistavat puolestaan tehdäkseen näissä Neuvostoissa suunnaltaan luokkakantaisesti johdonmukaista ja tiukasti proletaarista työtä.

Tällaista työtä varten on erikseen liitettävä yhteen proletaarisia (betrakki-, päivätyöläis- y.m.) aineksia talonpoikien yhteisissä *Neuvostoissa* tai (ja toisinaan *sekä*) järjestettävä erillisiä betrakkien edustajain Neuvostoja.

Tällä emme pyri pirstomaan voimia; päinvastoin, liikkeen voimistamiseksi ja laajentamiseksi on nostettava esiin *kaikkein „alhaisin”*, tilanherrojen ja kapitalistien sanonnan mukaan alhaisin, kerros eli oikeammin luokka.

Liikkeen viemiseksi eteenpäin se on vapautettava porvariston vaikutuksesta, on pyrittävä puhdistamaan tämä liike pikkuporvariston heikkouksista, horjunnasta ja virheistä, joita ei voida välttää.

Tätä työtä on tehtävä toverillisesti selittäen, ehättämättä tapahtumien edelle, kiirehtimättä „vakiinnuttamaan” järjestöllisesti sitä, mitä maaseudun proletariiden ja puoliproletariiden edustajat *itse* eivät ole vielä riittävästi tajunneet, miettineet, ymmärtäneet ja kokeneet. Mutta tätä työtä on tehtävä, se on aloitettava viivyttelemättä ja kaikkialla.

Käytännöllisinä vaatimuksina, tunnuksina,—oikeammin sanoen ehdotuksina, joita on esitettävä kiinnittäen niihin talonpoikien *huomiota*, täytyy olla elämän ajankohtaiset, päivänpolttavat kysymykset.

Ensimmäinen on maakysymys. Maaseudun proletarit kannattavat poikkeuksetta *kaiken* maan täydellistä ja viipymätöntä luovuttamista koko kansalle ja maan ottamista heti paikallisten komiteain määräysvaltaan. Mutta maa ei kelpaa syötäväksi. Monet miljoonat taloudet, joilla ei ole hevosia, työvälineitä eikä siemeniä eivät hyödy mitään maan luovuttamisesta „kansalle”.

On otettava viipymättä käsiteltäväksi ja ryhdyttävä käytännöllisiin toimenpiteisiin sen kysymyksen ratkaisemiseksi, että suuria talouksia, mikäli suinkin mahdollista, hoidettaisiin edelleenkin suurtalouksina agronomien sekä batrakkien edustajain Neuvostojen johdolla, käyttäen parhaimpia koneita ja siemeniä sekä maanviljelystekniikan parhaita menetelmiä.

Emme saa salata talonpojilta emmekä etenköön maaseudun proletaareilta ja puoliproletaareilta sitä, että tavarat talouden ja kapitalismin säilyessä pientalous *ei kykene* vapauttamaan ihmiskuntaa kurjuudesta, jota joukot kärsivät, — että on *ajatettava* yhteiskunnan kustannuksella tapahtuvaa suurtalouteen siirtymistä ja *ryhdyttävä siihen heti*, opettaen joukoille *sekä oppien joukoilta* käytännössä tämän siirtymisen tarkoituksenmukaisia keinoja.

Toinen mitä tärkein, päivänpolttavin kysymys on kysymys valtion rakenteesta ja hallinnasta. Ei riitä se, että propagoidaan demokratiaa, julistetaan demokratiaa ja tehdään siitä päätöksiä; ei riitä se, että demokratian toteuttaminen uskotaan edustuslaitoksissa olevien kansan „edustajien” tehtäväksi. Demokratiaa täytyy *rakentaa* heti paikalla, alhaalta käsin, joukkojen omasta aloitteesta, niiden toimekkaalla osanotolla *kaikkein* valtiolliseen elämään, ilman „valvontaa” ylhäältä, ilman virkamiehiä.

Poliisin, virkamieskunnan, vakinaisen armeijan korvaaminen yleisellä, koko kansan aseistamisella, yleisellä *milii-sillä*, johon kaikki ja välttämättä naisetkin osallistuvat, — siinä se käytännöllinen tehtävä, johon voidaan ja täytyykin ryhtyä heti. Mitä enemmän aloitetta, monipuolisuutta, rohkeutta, luomistarmoa joukot tuovat tähän asiaan, sitä parempi. Mukanamme lähtee varmastikin yhdeksän kymmenesosaa koko talonpoikaistosta eivätkä ainoastaan maaseudun proletaarit ja puoliproletaarit, jos pystymme selvästi, yksinkertaisesti, ymmärrettävästi, elämästä otetuilla esimerkeillä ja elävän elämän antamien opetusten perusteella selittämään ehdotuksemme:

— ei pidä antaa palauttaa ennalleen poliisia;

— ei pidä antaa palauttaa virkamiesten kaikkivaltiota, virkamiesten, jotka todellisuudessa ovat erottamattomia ja kuuluvat tilanherrain tai kapitalistien luokkaan;

— ei pidä antaa palauttaa ennalleen kansasta eristettyä vakinaista armeijaa, joka on kaikkinaisten vapaudenriistämis- ja monarkiaanpalaamisyritysten varmin tae;

— on opetettava kansalle, sen alimmille kerroksille, valtion hallinnan taitoa ei ainoastaan kirjan avulla, vaan siirtymällä heti kaikkialla käytäntöön, soveltamaan käyttöön kansan kokemuksia.

Demokratia alhaalta käsin, demokratia ilman virkamiehiä, ilman poliisia, ilman vakinaista armeijaa. Se, että kauttaaltaan aseistettu, koko kansan muodostama *miliisi* palvelee yhteiskuntaa — se on sellaisen vapauden tae, jota eivät tsaarit, eivät korskeat kenraalit eivätkä kapitalistit pysty ottamaan pois.

„Pravda” № 34,
huhtikuun 16 pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
